

Vi har stadig problemet med, at folk, der sender penge til deres familie rundtomkring i verden, kan risikere, at de kan blive dømt for støtte til terroristorganisationer. Vi har stadig problemet med, at den politiske opfattelse kan ændre sig, vi har stadig problemet med, at man ikke på forhånd kan vide, om de organisationer, man selv anser for at være befrielsesbevægelser rundtomkring i verden, måske en gang om nogle år af de danske domstole, når en sag kommer dertil, vil blive betragtet som terroristorganisationer, og vi har stadig problemet med, at politiet måske kan mene, at der kan være grund til at undersøge, om den befrielsesbevægelse, man yder støtte til, måske i virkeligheden er en terroristorganisation og derfor kan sætte en række mennesker under mistanke og benytte de udvidede muligheder, der er for overvågning.

Vi har f.eks. konkret problemet i forhold til bevægelsen FARC i Colombia, der kæmper mod det korrupte styre i Colombia, og hvor f.eks. den svenske regering har været inde og forsøge at få en konfliktmægling i Colombia for at finde en fredelig løsning mellem regeringen og befrielsesorganisationen FARC, men der er nu kræfter i EU, der ønsker at få sat FARC på terrorlisten. Det vil sige, at de bevægelser, der herhjemme støtter FARC's arbejde i Colombia, som støtter arbejdet for at få et demokratisk Colombia, altså, hvis EU beslutter, at man nu af politiske grunde mener, at dette skal være en terroristorganisation og ikke en befrielsesorganisation, kan risikere, at deres solidaritetsarbejde bliver kriminaliseret.

Vi har også problemet i forhold til ytringsfriheden, som jo er blevet diskuteret en del herinde.

Fru Birthe Rønn Hornbech sagde, at den bestemmelse, der indskrænker ytringsfriheden, § 136, stk. 2, jo har været i straffeloven hele tiden, og det er fuldstændig korrekt, men problemet er, at rent lovtæknisk er den bestemmelse bygget op, så det, den kriminaliserer, er det, at man offentligt billiger en forbrydelse i nogle kapitler i straffeloven, som hidtil har handlet om alvorlige forbrydelser mod den danske stat.

Det udvider vi nu med de bestemmelser, som et flertal vil vedtage, til, at det også er det, som et politisk flertal vil betegne som terrorhandlinger i resten af verden, man kan straffes for, og det betyder altså, at hvis man f.eks. offentligt udtrykkeligt siger, at man synes, det er godt at støtte muernes kamp for retten til at tale deres eget sprog, så vil man altså, hvis det, man siger, at man skal støtte, f.eks. er organisationen KA-

DEC, som tyskerne mener skal betragtes som en terroristorganisation, kunne risikere at blive straffet alene for det, man offentligt har udtalt at man støtter.

Kl. 11.15

Vi mener, det er et alvorligt indgreb i ytringsfriheden, at man, når dette forslag er vedtaget, ikke længere offentligt kan udtale sin støtte til bevægelser rundtomkring i verden og til dem, der herhjemme udfører solidaritetsarbejde, uden at man risikerer at blive straffet. Vi har svært ved at forstå, hvordan det kan harmonere med, at vi for kort tid siden havde en debat om racismeparagraffen, hvor bl.a. fru Birthe Rønn Hornbech og ordførerne for Dansk Folkeparti var meget optaget af, at man ikke skulle indskrænke ytringsfriheden. Men alligevel har de samme partier stemt imod ændringsforslaget fra Enhedslisten, der ville sikre, at vi ikke indskrænkede ytringsfriheden, men at man stadig havde lov til offentligt at debattere, hvilke bevægelser rundtomkring i verden man mener skal have støtte, og hvilke bevægelser man mener skal betragtes som befrielsesorganisationer.

Til slut vil jeg gerne sige, at Enhedslisten mener, det er meget vigtigt, at vi internationalt gør, hvad vi kan for at bekæmpe terrorisme og forbrydelser. Vi mener, det er et meget stort skridt, at Den Internationale Straffedomstol er blevet oprettet, og vi mener, det er vigtigt, at man støtter den fortsatte opbygning af en international retsorden. Men for os er det afgørende, at den internationale retsorden bygger på de grundlæggende demokratiske rettigheder, og at den ikke betyder indskrænkning af de grundlæggende principper, herunder ytringsfriheden og retten til at kæmpe for demokrati.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det gør denne lovgivning faktisk også.

Fru Line Barfod startede med at sige, at det er vigtigt at sikre demokrati og menneskerettigheder, og det er der jo ikke nogen der er uenige i. Men er Enhedslisten ikke også enig i, at det er ikke noget nyt, at der ligger en balance, hvor det er sådan, at hvis man krænker demokratiet og menneskerettighederne, har selv fædrene bag Verdenserklæringen om Menneskerettigheder erkendt, at så er det ikke nok blot at tale om det? Der står faktisk i den sidste artikel i erklæringen om menneskerettigheder, og jeg citerer:

»Intet i denne erklæring må fortolkes som givende nogen stat, gruppe eller enkeltperson